

ખાંસે છે વૃદ્ધ ફાધર એ ઓરડો જુદો છે,
બેસે છે ઘરના મેમ્બર એ ઓરડો જુદો છે.

એકેક શ્વાસ જાણે ચાલી રહ્યા પરાણે,
ઘરમાં છતાંય બેઘર એ ઓરડો જુદો છે.

મહેમાન કોઈ આવે વાતો જૂની સુણાવે,
લાગે કદીક પળભર એ ઓરડો જુદો છે.

ઘરમાં જૂનું જે થાતું બદલાઈ તરત જાતું,
બદલાય ના તસુભર એ ઓરડો જુદો છે.

મૃત્યુ પછી પિતાના ખર્ચો કરી સજાવ્યો,
લાવ્યા ખરીદી ઈશ્વર એ ઓરડો જુદો છે.

કૈંક રંગોમાં ઓગળે માણસ,
તો ય કોરો જ નીકળે માણસ.

સાંજના સૂર્ય થઈ ઢળે માણસ,
રાતભર કોડિયે બળે માણસ.

બહાર-ભીતર અવાજ ને ટોળાં,
કેટલું કોનું સાંભળે માણસ?

મેળ મનનો મળ્યો નહીં તનથી,
આગ-પાણીને સાંકળે માણસ.

ડરનો માર્યો જ ક્યાંય ના ઊઘડે,
ડરનો માર્યો હળેભળે માણસ.

જેટલાં દુઃખ છે એટલા મંદિર,
ક્યાંકથી કોક દી વળે માણસ.

રોજ જમતાં જુએ સમાચારો,
કરડે મચ્છર તો ખળભળે માણસ.

જિંદગી પ્રેમથી વીતે 'મિસ્કીન',
પેટ પૂરતું જ જો રળે માણસ.

સઘળા દુઃખનું કારણ મન છે,
સુખનું સરનામું પણ મન છે.

સઘળી આવાણ-જાવણ મન છે,
દીવાનગી ને ડહાપણ મન છે.

સ્વયમ્ ધૂળ ને રજકણ મન છે,
થર બાઝેલું દર્પણ મન છે,

જીવન તો ખળખળ ઝરણાં સમ,
આ વિઘ્નો આ અડચણ મન છે.

શું સાધુ કે શું સંસારી?
મૂળ બેઉનું કારણ મન છે.

બાંધે, જોડે - તોડે હરપળ,
સૌ સાથેનું સગપણ મન છે.

એ જ ઉઘાડે સકળ રહસ્યો,
અને સત્યનું ઢાંકણ મન છે.

આભ બની જઈ ઘડીક ટહુકે,
બીજી જ પળમાં ગોફણ મન છે.

શબ્દ - મૌન, મુક્તિ કે બંધન,
આ પણ મન છે, એ પણ મન છે.

જોર જેનું હતું પ્રાણને - પ્રેમને,
લાગણીના એ વિશ્વાસમાં તડ પડી.
કાયના કોઈ વાસણ સમા સાચવ્યા,
તોય લાગી નજર શ્વાસમાં તડ પડી.

આંખ ફૂટી ગઈ હોત સારું હતું,
કેં જ જોવું પડત ના જતી ઉંમરે.
ભાગ્ય ફૂટી ગયું કેં બીજું ના થયું,
માત્ર મારા જ અજવાસમાં તડ પડી.

કોઈ ઘટના વિશે પાંચ જણને પૂછો,
પાંચમી વ્યક્તિએ વાત જુદી હશે.
આમ લખતા ગયા જેવું સમજ્યા હતા,
આમ ને આમ ઈતિહાસમાં તડ પડી.

આકરા તાપ પડતા રહ્યા હરવખત,
કઈ હદે કેટલું બહાર - ભીતર તપ્યા?
પહેલવ્હેલા થયા મેઘના છાંટણા,
એ પળે પ્રાણની પ્યાસમાં તડ પડી.

તમામ ઝાકઝમાળો તમામ સ્તરનું સુખ,
બધું જ છેવટે લાગે ઉપર - ઉપરનું સુખ.
કોઈની હૂંફ અને હાજરી જરૂરી છે,
ફક્ત આ ચાર દીવાલો જ નથી ઘરનું સુખ.
બની શકે તો એ વસમા દહાડા પાછા દે,
ઘણું જ કપરું છે ભોગવવું મન વગરનું સુખ.
નજીક એટલાં આવ્યાં કે ગઈ નિકટતા પણ,
નથી જ દૂર કે પામું ખુશી - ખબરનું સુખ.
...હું ખંડિયેર મહેલનો છું ઉંબરો 'મિસ્કીન',
નથી નથી જ ભાગ્યમાં અવરજવરનું સુખ.

